

25 officieren waren uitgetreden. Behalve zichzelf een directrice van een tehuis voor vrouwen en kinderen te Amsterdam, de leidster van het barmhartigheidswerk te Amsterdam, de verantwoordelijk officier voor de reclassering, de officier die het werk in Veenhuizen leidde, de directrice van de maatschappelijke inrichtingen in Den Haag, de secretarissen van de reclasseringsafdelingen te Amsterdam, Haarlem, Den Haag en Rotterdam benevens een aantal subalterne officieren.

Als antwoord hierop liet commandant Howard een communiqué uitgaan waarin hij inging op de feiten en zijn visie op de kritiekpunten gaf. De financiële administratie was in orde: 'Er wordt een staat van inkomsten en uitgaven gepubliceerd. De helft van de zelfverloocheningscollecte gaat naar de zending (via Engeland). Daarvan is Englands bijdrage het grootste. Fondsen worden besteed voor het doel waarvoor ze bestemd zijn.'¹² De aantijging dat er gelden werden geworven voor het geestelijk werk met propaganda voor het maatschappelijk werk, verdedigde Howard door te stellen dat officieren in het maatschappelijk werk voortkwamen uit het geestelijk werk. Ook was er geen scheuring: slechts acht officieren traden uit, terwijl er 328 bleven. Met Maste vertrok ook zijn directe assistent, beiden met echtgenotes, daarnaast vier vrouwelijke officieren en vier employées. De andere officieren die Maste steunden, hadden zich intussen weer teruggetrokken.¹³

Op 1 september 1921 vond de stichting het Nederlandsch Leger des Heils notarieel plaats.¹⁴ Maste genoot de sympathie van velen. In een interview met dominee A. Voorhoeve uit Amsterdam in de *Nieuwe Rotterdamse Courant* kon hij zich zondermeer presenteren als iemand die in het voetspoor van Booth ging. Hij was de ware volgeling van Booth.¹⁵

Met die stellingname gooide hij de knuppel in het hoenderhok. De legerleiding hoefde zich overigens niet te verdedigen. Envoy Peeterman, die zich door zijn aanvankelijke betrokkenheid geroepen voelde het voor het Leger op te nemen, begon een polemiek in de grote bladen; hij richtte zich daarbij vooral op aanstellingskwestie. Hierbij beriep hij zich op een uitspraak van Maste dat 'als hij de aanstelling van Financieel Secretaris had ontvangen, hij deze met graagte aanvaard had.' De andere kritiekpunten van Mas-

12. Howard, W.H., *Communiqué*, d.d. .

13. Offenbergh, K., *Kalendarium*, bijlage 18.

14. *De Heilsbanier*, jaargang 75, nr. 1.

15. *De Nieuwe Rotterdamse Courant*, 21 augustus 1921.